

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29481/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милка Цанић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за производњу, промет и инжењеринг и услуге „ЗИПП“ д.о.о. Параћин, чији је пуномоћник Александар Тасић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1868/23 од 05.07.2023. године, исправљене решењем тог суда Гж 1868/23 од 09.08.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1868/23 од 05.07.2023. године, исправљене решењем тог суда Гж 1868/23 од 09.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1868/23 од 05.07.2023. године, исправљене решењем тог суда Гж 1868/23 од 09.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1868/23 од 05.07.2023. године, исправљеном решењем тог суда Гж 1868/23 од 09.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 4959/21 од 13.04.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужилац власник и да има право искључиве приватне својине по основу градње на двособном стану у стамбено-пословној згради .. на катастарској парцели .. у КО Јагодина, у улици ... (ранији назив улице ...), број објекта 1, број улаза .., евиденциони број .., на трећем спрату, означен као посебни део број .. (на лицу места ознака стана број ..), корисне површине уписане у листу непокретности .. за КО Јагодина од 47 м², а стварне површине (по налазу вештака грађевинске струке) 43,60 м², те тужени обавезе да трпи да се тужилац упише као власник ове непокретности у књигама код Службе за катастар непокретности у Јагодини; одбачена као недозвољена тужба у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу градње стекао право државине на описаном двособном стану, те да се тужени обавезе да трпи да се он упише као власник у

књигама код Службе за катастар непокретности у Јагодини; тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове од 127.275,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, у смислу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудим одбијен је тужбени захтев за стицање својине, односно одбачена тужба за утврђење права државине на спорном двособном стану по основу сопствене градње, у чији посед је тужилац ступио на основу закљученог уговора о закупу на неодређено време са својим послодавцем од 17.07.1998. године, а који му је од стране послодавца отказан. Тужени је по основу закљученог уговора о заједничкој градњи и обављених инвестиционих послова са послодавцем тужиоца стекао право својине на спорном стану и његово власништво је утврђено правноснажном пресудом.

По општеприхваћеном становишту у пракси Врховног суда, за стицање права својине у смислу члана 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа потребно је да је градитељ савестан и да је власник непокретности знао за градњу и да се томе није противио. Имајући у виду утврђено чињенично стање у овом поступку, разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде и наведено меродавно право, по оцени Врховног суда не постоје правна питања због којих би у конкретном случају постојала потреба да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 17.12.2021. године, вредност предмета спора је у складу са чланом 33. став 2. ЗПП утврђена на износ од 1.000.000,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**